

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی معماری همساز با اقلیم شهرسرعین بر مبنای مدل‌های اوانز، الگویی و شاخص دمای مؤثر

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

الهام تقی زاده - دانشگاه آزاد اسلامی- دانشکده معماری واحد خلخال

خلاصه مقاله:

در این تحقیق با توجه به موقعیت جغرافیایی شهرستان سرعین واقع در استان اردبیل به بررسی و تطبیق رابطه بین سازگاری بافت مسکونی و شرایط اقلیمی شهر سرعین بر مبنای جداول و روشهای آسایشی، دمای مؤثر، الگویی، اوانز پرداخته شده است. در ایران از دیرباز معماری بر مبنای عوامل محیطی از جمله اقلیم استوار بوده است. شرایط اقلیمی به دلایل زیادی در صدر اولویت های معماران جهت ساخت فضاها به شمار می رود. اگر چه طراحی معماری اقلیمی به عنوان مهمترین و اصولی ترین روش در صرفه جویی انرژی و پایدار نگه داشتن فضا از دیرباز مورد استفاده قرار می گرفته است. اما بررسی روند تکنیکی ساخت و ساز بر اساس اقلیم می تواند تأثیرات به سزایی در صرفه جویی انرژی داشته باشد. مقاله حاضر با هدف بررسی راه کارها و دستورالعمل هایی برای طراحی اقلیمی این منطقه در تأمین آسایش حرارتی ساکنان تدوین شده است. برای دستیابی به اهداف تحقیق و بررسی شیوه های مختلف معماری همساز با اقلیم، از دوره آماری 10 ساله (1380 تا 1389) ایستگاه سپتونیگ شهر سرعین استفاده شده است. روش مطالعات جداول دمای مؤثر، الگویی و الگوهای سایکرومتریک به سبک اوانز است و به صورت تحلیلی- توصیفی با ابزار مطالعات کتابخانه ای و اطلاعات اسناد جمع آوری شده از اداره هواشناسی استان اردبیل می باشد. بر اساس نتایج به دست آمده از روشهای طراحی اقلیمی مخص گردید که در شهر سرعین بهترین جهت استقرار بهینه ساختمان شرقی- غربی می باشد. به منظور جلوگیری از اتلاف انرژی استفاده از عایق های حرارتی ضروری به نظر می رسد و مصالح ساختمانی بکار رفته در آن باید از مصالحی باشد که ظرفیت حرارتی بالا و مقاومت لازم را داشته باشد.

کلمات کلیدی:

معماری همساز با اقلیم- الگویی- اوانز- شاخص مؤثر- سرعین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215772>

